

wiązani w całości własność Skarbu Państwa lub własność gminy, wraz z przynależnymi gruntami, które nie zostały oddane w zarząd lub użytkowanie, zarządzają organy gminy lub utworzone w tym celu przedsiębiorstwa bądź inne państwowe lub komunalne jednostki organizacyjne.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisów ust. 2—4 oraz wydanych na podstawie art. 26 nie stosuje się do domów, w których wyodrębniono własność wszystkich lub części lokali.”;

7) w art. 65 w ust. 5 w zdaniu drugim skreśla się wyraz „własność”.

Art. 37. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147 oraz z 1991 r. Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Dla każdej nieruchomości prowadzi się odrębną księgę wieczystą, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Dotyczy to także nieruchomości lokalowych oraz nieruchomości, w których nieruchomości lokalowe zostały wyodrębnione.

2. W księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, w której własność lokali została wyodrębniona, ujawnia się sposób zarządu tą nieruchomością określony w umowie, a w razie nieujawnienia domniemywa się sposób zarządu wynikający z ustawy.

3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa zakładanie i prowadzenie ksiąg wieczystych dla lokali stanowiących odrębne nieruchomości oraz dla nieruchomości, w których wyodrębnienia dokonano.”

Art. 38. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz. 629 oraz z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118 i Nr 84, poz. 384) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 skreśla się ust. 1—6 i ust. 10;

2) w art. 31:

a) skreśla się ust. 1—4,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i tryb oddawania w użytkowanie wieczyste gruntów, sprzedaży nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy, sposób zapłaty ceny sprzedaży, rozliczeń z tytułu rozwiązania umowy użytkowania wieczystego i sprzedaży.”

Art. 39. 1. Minister Sprawiedliwości dostosuje do niniejszej ustawy rozporządzenie z dnia 18 marca 1992 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 29, poz. 128).

2. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa tryb egzekucji z lokali stanowiących odrębne nieruchomości.

Art. 40. 1. Państwowe lub komunalne jednostki organizacyjne, sprawujące na podstawie przepisów dotychczasowych zarząd nieruchomościami wspólnymi, są obowiązane zapewnić dla każdej z zarządzanych nieruchomości wspólnych ewidencję umożliwiającą najpóźniej od dnia 1 października 1994 r. ustalenie kosztów i przychodów dla każdej wspólnej nieruchomości oraz powiadomić współwłaścicieli, nie później niż do dnia 30 listopada 1994 r., o zmianach, jakie wprowadza niniejsza ustawa co do sposobu zarządzania nieruchomością wspólną oraz co do ponoszenia jego kosztów.

2. Do czasu uregulowania tych spraw przez właścicieli do zarządu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy dotyczące zarządu zleconego przez właścicieli osobie fizycznej lub prawnej.

Art. 41. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r., z wyjątkiem przepisu art. 40 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

389

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o ekstradycji,

sporządzona w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 kwietnia 1989 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o ekstradycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o ekstradycji

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydent Republiki Włoskiej

dążąc do rozwoju współpracy w zakresie ekstradycji, postanowili zawrzeć niniejszą umowę i w tym celu wyznaczyli swoich pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
Łukasza Balcera, Ministra Sprawiedliwości
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Prezydent Republiki Włoskiej:
Giuliano Vassalli, Ministra Łaski i Sprawiedliwości
Republiki Włoskiej,

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

Obowiązek ekstradycji

Strony zobowiązują się do dokonywania wzajemnie, na wniosek, zgodnie z postanowieniami i warunkami ustalonymi w niniejszej umowie, ekstradycji osób znajdujących się na ich terytorium, które są poszukiwane przez właściwe organy Strony wzywającej w celu prowadzenia przeciwko nim postępowania karnego lub w celu wykonania kary pozbawienia wolności.

Artykuł 2

Przestępstwa ekstradycyjne

1. Wyraża się zgodę na ekstradycję, jeżeli według prawa obu Stron dany czyn zagrożony jest karą pozbawienia wolności powyżej jednego roku lub karą surowszą.

2. Wyraża się zgodę na ekstradycję w celu wykonania jednej lub więcej kar orzeczonych za przestępstwa, o których mowa w ustępie 1, jeżeli łączna kara pozostała do wykonania wynosi powyżej sześciu miesięcy.

3. Jeżeli podstawą wniosku o ekstradycję jest więcej niż jeden czyn, a w stosunku do części z nich nie zachodzą warunki dotyczące wysokości kary, przewidziane w ustępach 1 i 2, i jeżeli ekstradycja jest dopuszczalna w odniesieniu do jednego czynu, jest ona dopuszczalna również w odniesieniu do pozostałych czynów.

4. W wypadku przestępstw skarbowych, włącznie z przestępstwami dewizowymi, nie można odmówić zgody na ekstradycję na tej podstawie, że prawo Strony wezwanej nie przewiduje takiej samej regulacji w zakresie podatków, innych świadczeń pieniężnych i celno-dewizowych, jaka obowiązuje na terytorium Strony wzywającej.

Artykuł 3

Odmowa ekstradycji

1. Nie wyraża się zgody na ekstradycję:

- a) jeżeli w chwili otrzymania wniosku osoba, o której wydanie się wnosi, jest obywatelem Strony wezwanej lub korzysta z prawa azylu na jej terytorium,

- b) jeżeli wobec osoby, której dotyczy wniosek, toczy się postępowanie karne na terytorium Strony wezwanej w związku z czynem stanowiącym podstawę wniosku o ekstradycję lub zostało ono prawomocnie zakończone, chyba że zapadło orzeczenie o braku jurysdykcji,
- c) jeżeli zgodnie z prawem jednej ze Stron ściganie karne lub wykonanie kary uległo przedawnieniu,
- d) jeżeli przestępstwo, którego dotyczy wniosek, zostało objęte amnestią na terytorium Strony wezwanej i czyn podlega jurysdykcji tej Strony,
- e) jeżeli osoba, której dotyczy wniosek, została skazana lub ma być postawiona przed sądem Strony wzywającej, który w odniesieniu do czynu stanowiącego podstawę wniosku właściwy jest tymczasowo lub właściwość ta została przyznana w nadzwyczajnych okolicznościach,
- f) jeżeli czyn, którego dotyczy wniosek, jest zdaniem Strony wezwanej przestępstwem o charakterze politycznym. Zasada ta ma zastosowanie także wówczas, gdy Strona wezwana ma poważne podstawy do twierdzenia, że wniosek o ekstradycję za przestępstwo pospolite został skierowany w celu ścigania lub wykonania kary wobec osoby z przyczyn związanych z jej rasą, wyznaniem, narodowością lub poglądami politycznymi lub że sytuacja tej osoby może ulec pogorszeniu z jednej spośród tych przyczyn,
- g) jeżeli czyn, którego dotyczy wniosek, jest zdaniem Strony wezwanej przestępstwem wyłącznie wojskowym,
- h) jeżeli osoba, której dotyczy wniosek, uważana jest przez Stronę wezwaną zgodnie z jej prawem za osobę nieletnią, a prawo Strony wzywającej za taką jej nie uważa albo nie przewiduje w stosunku do osób nieletnich postępowania karnego i stosowania środków zgodnych z podstawowymi zasadami prawa Strony wezwanej.

2. Nie wyraża się zgody na ekstradycję w celu wykonania kary orzeczonej prawomocnie w postępowaniu sądowym przeprowadzonym pod nieobecność osoby, której dotyczy wniosek o ekstradycję, jeżeli osoba ta nie została zawiadomiona o prowadzonym przeciwko niej postępowaniu lub jeżeli nie mogła ona w tym postępowaniu korzystać z podstawowych praw do obrony.

Artykuł 4

Możliwość odmowy ekstradycji

Można nie wyrazić zgody na ekstradycję:

- a) jeżeli czyn, którego dotyczy wniosek, został popełniony całkowicie lub częściowo na terytorium Strony wezwanej albo uznanym za takie na mocy prawa tej Strony,
- b) jeżeli czyn będący podstawą wniosku został popełniony poza terytorium Stron, a prawo Strony wezwanej nie przewiduje karalności takiego czynu, gdy został popełniony poza jej terytorium.

Artykuł 5

Kara śmierci

Jeżeli czyn stanowiący podstawę wniosku zagrożony jest karą śmierci przez prawo Strony wzywającej, zgoda na ekstradycję może zostać wydana tylko wówczas, gdy Strona wzywająca udzieli gwarancji, uznanych przez Stronę wezwaną za wystarczające, że kara ta nie będzie orzeczona lub, jeżeli została już orzeczona, nie będzie wykonana.

Artykuł 6

Przejęcie ścigania karnego

1. W wypadkach gdy na podstawie artykułu 3 ustęp 1 litera a) ekstradycja jest niedopuszczalna, jedna ze Stron, na wniosek drugiej Strony, wszczyna postępowanie karne zgodnie ze swoim prawem.

2. Do wniosku załącza się uwierzytelnione odpisy akt postępowania, jak również posiadane informacje i dowody.

3. Strona wezwana zawiadamia niezwłocznie Stronę wzywającą o sposobie załatwienia wniosku i wyniku postępowania, jeżeli zostało ono wszczęte.

Artykuł 7

Zasada specjalności

1. Osoba wydana nie może być ścigana, sądzona, pozbawiona wolności w celu wykonania kary ani poddana jakimkolwiek ograniczeniu wolności osobistej za czyn popełniony przed wydaniem, na który nie rozciąga się zgoda na ekstradycję, z wyjątkiem następujących wypadków:

- a) jeżeli Strona wezwana wyrazi na to zgodę; w tym celu przekazuje się wniosek, do którego załącza się dokumenty określone w artykule 8 oraz protokół przesłuchania sporządzony przez sąd Strony wzywającej, zawierający oświadczenie osoby wydanej,
- b) jeżeli osoba wydana, mając taką możliwość, nie opuściła w ciągu czterdziestu pięciu dni od dnia jej zwolnienia terytorium Strony wzywającej lub po jego opuszczeniu na terytorium to powróciła.

2. Jeżeli w postępowaniu na terytorium Strony wzywającej zmienia się kwalifikację prawną czynu, osoba wydana może być ścigana lub sądzona tylko w takim zakresie, w jakim ustalony stan faktyczny uzasadnia ekstradycję według nowej kwalifikacji prawnej.

3. Z zastrzeżeniem wypadku, o którym mowa w ustępie 1 litera b), wymagana jest zgoda Strony wezwanej na ekstradycję państwu trzeciemu za czyn popełniony przed wydaniem; w tym celu przekazuje się wniosek państwa trzeciego o ekstradycję oraz protokół przesłuchania sporządzony przez sąd, zawierający oświadczenie osoby wydanej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 w zakresie zakazu ścigania i sądenia nie stoją na przeszkodzie prowadzeniu sądowego postępowania zaocznego, jeżeli znane jest ono prawu Strony wzywającej.

Artykuł 8

Wniosek

1. Do wniosku o ekstradycję dołącza się:

- a) oryginał lub poświadczony odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu lub prawomocnego orzeczenia skazującego,
- b) opis czynu, z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia, oraz kwalifikację prawną czynu,

c) tekst podlegających zastosowaniu lub zastosowanych przepisów prawnych, włącznie z przepisami o przedawnieniu,

d) dane o osobie, której dotyczy wniosek, i informacje niezbędne do identyfikacji tej osoby i ustalenia jej obywatelstwa,

e) w wypadku wniosku o ekstradycję w celu wykonania kary — informacje dotyczące kary pozostałej do wykonania.

2. Wniosek i dokumenty, o których mowa w ustępie 1, powinny być podpisane przez właściwy organ i opatrzone pieczęcią urzędową.

3. Jeżeli przekazane informacje są niewystarczające, Strona wezwana zwraca się do Strony wzywającej o konieczne uzupełnienie, wyznaczając stosowny termin. Termin ten może zostać przedłużony na wniosek Strony wzywającej.

Artykuł 9

Areszt tymczasowy i inne środki

1. Jeżeli w pilnych wypadkach Strona wzywająca zwraca się o tymczasowe aresztowanie osoby, o której ekstradycję będzie wnosić, Strona wezwana może zastosować tymczasowe aresztowanie lub inne środki zapobiegawcze przed otrzymaniem wniosku o ekstradycję.

2. Wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania powinien zawierać informację, że istnieje jeden z dokumentów wymienionych w artykule 8 ustęp 1 litera a) i że zamierza się wystąpić o ekstradycję. Wniosek powinien ponadto zawierać opis czynu, z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia, jego kwalifikację prawną, informację o zagrożeniu karą lub o karze podlegającej wykonaniu, jak również dane o osobie, której dotyczy wniosek, i informacje niezbędne do identyfikacji tej osoby i ustalenia jej obywatelstwa.

3. Strona wezwana niezwłocznie zawiadamia Stronę wzywającą o podjętych środkach, podając datę aresztowania lub zastosowania innych środków zapobiegawczych.

4. Jeżeli wniosek o ekstradycję oraz dokumenty, o których mowa w artykule 8, nie zostaną dostarczone Stronie wezwanej w terminie czterdziestu dni od daty, o której mowa w ust. 3, areszt tymczasowy i inne środki zapobiegawcze podlegają uchyleniu. Nie wyklucza to jednak ponownego aresztowania lub zastosowania innych środków zapobiegawczych, jeżeli wniosek o ekstradycję wpłynie w okresie późniejszym.

5. W wypadkach, o których mowa w ustępie 1, można na wniosek dokonać zajęcia przedmiotów określonych w artykule 12; postanowienia ustępów 1—4 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 10

Decyzje i wydawanie osób

1. Jeżeli wniosek o ekstradycję odpowiada postanowieniom niniejszej umowy, Strona wezwana podejmie niezwłocznie poszukiwanie osoby, której dotyczy wniosek, i je-

żeli jest to konieczne, zastosuje środki zapobiegawcze przewidziane w swoim prawie.

2. Strona wezwana zawiadamia niezwłocznie Stronę wzywającą o swej decyzji w przedmiocie ekstradycji. Całkowita lub częściowa odmowa wymaga uzasadnienia.

3. Jeżeli zostaje wyrażona zgoda na ekstradycję, Strona wezwana zawiadamia Stronę wzywającą o miejscu wydania oraz terminie, w którym gotowa będzie do wydania, podając szczegółowe dane o środkach zapobiegawczych zastosowanych wobec osoby, która podlega wydaniu.

4. Wydanie nastąpi w terminie dwudziestu dni od daty, o której mowa w ustępie 3; na wniosek Strony wzywającej termin ten może być przedłużony o dalsze dwadzieścia dni.

5. Decyzja o wyrażeniu zgody na ekstradycję traci swą moc, jeżeli Strona wzywająca nie przejmie osoby podlegającej ekstradycji w terminie, o którym mowa w ustępie 4. Osobę taką zwalnia się i jeżeli występuje się ponownie z wnioskiem o ekstradycję za ten sam czyn — można go nie uwzględnąć.

Artykuł 11

Odroczenie wydania i wydanie czasowe

1. Jeżeli przeciwko osobie, która ma zostać wydana, toczy się postępowanie karne lub odbywa ona karę na terytorium Strony wezwanej za czyn inny od tego, który jest podstawą wniosku o ekstradycję, Strona wezwana zobowiązana jest do niezwłocznego rozstrzygnięcia wniosku i powiadomienia Strony wzywającej o podjętej decyzji.

2. W wypadku uwzględnienia wniosku o ekstradycję, Strona wezwana może odroczyć wydanie osoby, której wniosek dotyczy, do chwili zakończenia postępowania karnego lub wykonania kary. Jednakże Strona wezwana może na wniosek Strony wzywającej wydać czasowo osobę podlegającą ekstradycji w celu umożliwienia prowadzenia postępowania karnego będącego w toku na terytorium Strony wzywającej, uzgadniając termin i inne okoliczności wydania czasowego. W czasie pobytu na terytorium Strony wzywającej osoba wydana jest nadal pozbawiona wolności. Osobę tę odsyła się Stronie wezwanej w uzgodnionym terminie. Okres pozbawienia wolności od daty opuszczenia terytorium Strony wezwanej do daty powrotu na terytorium tej Strony zalicza się na poczet kary, która ma być orzeczona lub wykonana na terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 12

Wydanie przedmiotów

1. Strona wezwana, w zakresie, w jakim zezwala jej własne prawo, dokonuje zajęcia i, jeżeli zostanie wyrażona zgoda na ekstradycję, przekazuje na wniosek Strony wzywającej w celach dowodowych przedmioty, które pochodzą z przestępstwa lub służyły do jego popełnienia albo stanowią korzyść uzyskaną z tego przestępstwa.

2. Przedmioty, o których mowa w ustępie 1, podlegają wydaniu również wówczas, gdy wydanie, na które już wyrażono zgodę, nie może nastąpić wskutek śmierci albo ucieczki osoby, której dotyczy wniosek.

3. Jeżeli przedmioty, o których mowa w ustępie 1, są niezbędne dla celów postępowania karnego na terytorium Strony wezwanej, mogą być one zatrzymane na czas trwania tego postępowania albo wydane pod warunkiem zwrotu.

4. Prawa Strony wezwanej lub osób trzecich do wydanych przedmiotów nie ulegają naruszeniu. Przedmioty, odnośnie do których istnieją takie prawa, zwraca się Stronie wezwanej niezwłocznie po zakończeniu postępowania.

Artykuł 13

Zbieg wniosków o ekstradycję

Jeżeli o wydanie tej samej osoby wnoszą jedna ze Stron oraz inne państwa, Strona wezwana podejmie decyzję biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, a w szczególności wagę przestępstw, miejsce ich popełnienia, obywatelstwo i miejsce stałego pobytu osoby, której dotyczą wnioski, możliwość dalszego jej wydania oraz kolejność wpływu wniosków.

Artykuł 14

Informacje o wyniku postępowania

Strona wzywająca zawiadamia Stronę wezwaną o wyniku postępowania karnego, którego dotyczył wniosek o ekstradycję.

Artykuł 15

Tranzyt

1. Jedna ze Stron udziela zgody na wniosek drugiej Strony na tranzyt przez swoje terytorium osób wydanych przez państwo trzecie drugiej Stronie.

2. Do wniosku o wyrażenie zgody na tranzyt stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 8. Zgody na tranzyt można odmówić z tych samych powodów, z których na mocy niniejszej umowy można nie uwzględnić wniosku o ekstradycję.

3. Przy dokonywaniu tranzytu drogą powietrzną bez lądowania nie jest wymagana zgoda tej Strony, nad której terytorium przelot się odbywa. Strona wzywająca zawiadamia Stronę wezwaną o tranzyście, przekazując dane o osobie, której dotyczy wniosek, opis czynu, jego kwalifikację prawną oraz informacje o ewentualnej karze pozostałej do wykonania. Ponadto zapewnia się o istnieniu postanowienia o tymczasowym aresztowaniu lub prawomocnego orzeczenia skazującego na karę pozbawienia wolności. W wypadku lądowania na terytorium Strony wezwanej zawiadomienie to wywołuje takie same skutki co przewidziany w artykule 9 wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztu.

Artykuł 16

Tryb porozumiewania się i języki

1. Organami właściwymi do porozumiewania się w rozumieniu niniejszej umowy są: ze strony Polskiej Rzeczypos-

politej Ludowej — Ministerstwo Sprawiedliwości lub Prokuratura Generalna, a ze strony Republiki Włoskiej — Ministerstwo Łaski i Sprawiedliwości. Nie wyłącza to drogi dyplomatycznej. Wnioski, o których mowa w artykule 9 ustęp 1, mogą być również przekazywane za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol).

2. Nie jest wymagane tłumaczenie wniosków i innych dokumentów, jak również legalizacja tych pism i innych dokumentów przekazywanych w oryginałach lub poświadczonych odpisach.

Artykuł 17

Koszty

1. Koszty ekstradycji ponosi ta Strona, na której terytorium powstały. Strona wzywająca ponosi jednak koszty transportu lotniczego.

2. Koszty tranzytu ponosi ta Strona, która o to wnosi.

Artykuł 18

Ratyfikacja i wejście w życie

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Rzymie.

2. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nie określony. Każda ze Stron może ją wypowiedzieć w każdej chwili; wypowiedzenie nabierze skutków prawnych pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po tym miesiącu, w którym druga Strona otrzyma odnośną notyfikację.

Sporządzono w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i włoskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Łukasz Balcer

Z upoważnienia
Prezydenta
Republiki Włoskiej
Giuliano Vassalli

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 27 lutego 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

390

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 maja 1994 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o ekstradycji, sporządzonej w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 18 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o ekstradycji, sporządzonej w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r., nastąpiła w Rzymie dnia 28 marca

1994 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 1 maja 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*